Ніч прислухається до порожніх улиць
і до тротуарів німих
коли на тумбі сидить червоноармієць
і цілиться в місяць —
коли місто завмре після 2-х годин,
моторошно зацокотить з-рідка по бруку,
затихне облите холодною електрикою
глузуючи над зоряним небом,—
тихо в стінах кімнати,
капає з водогону,
працю скінчено —
спать —
не хочеться —
ніби чогось не доробив—
ранок,
газети, чай і обід
і метушня на вечірніх у лицях
западає й шумить в ухах,
доки не закапає з водогону.

14-IV-920. Київ.